

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési árak:

Helyben	Videken
hét napra: 12 frt	postai szállításal: 14 frt
Egész évre: 120 frt	Egész évre: 140 frt
Fél évre: 60 frt	Fél évre: 70 frt
Negyed évre: 30 frt	Negyed évre: 35 frt
Egy órára: 1 frt	Egy órára: 1.20 frt

Egyes szám ára helyben 5 kr., vidéken 6 kr.

Hirdetések díja:

Nyolc soros hirdetés egy soros hirdetésnél 6 kr.
Minden következőnél 10
Bélyegdíj külön 40
Nyitási díj 15

Szerkesztőség:
 Arad-csanádi egyesült vasutak palotájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.
 Bérmentelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.
 Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
 Az „Aradi Nyomdatársaság”, az arad-csanádi egyesült vasutak palotájában van, hová hirdetések előfizetési pénzei és a kiadás körüli panaszok bérmentve küldendők.

Munkácsy Mihály a vértanu-szoborról.

Arad, augusztus 29.

Munkácsy Mihály hazánk fia, a világhírű nagy festő, — tudvalevőleg — szintén kapott meghívást az október 6-iki ünnepélyre. A meghívó oly határtalanul szép reminiscenziákat ébresztett fel Munkácsyban, — ki harminca évvel ezelőtt hagyta el Aradot — és oly lelkes hazafiai örömmel igéri megjelenését az ünnepélyen, hogy e tiszta hű és kegyelet mindenkit meg fog lepni. A gyönyörű levél, mely Salacz Gyula polgármesterhez van intézve, egész terjedelmében így hangzik:

Mélyen tisztelt Polgármester Ur!
 Először is legyen szabad legmelegebb köszönetemet nyilvánítani. Aradváros nagyra becsült közönsége és mélyen tisztelt Polgármester urnak azon megtisztelő figyelemért, melyben engem részesíteni és az aradi vértanu-szobornak leleplezési ünnepélye alkalmával rólam megemlékezni méltóztattak.

Csakis valamely komoly, előre nem látható ok lehetne az, mely engem gátolhatna ez igen megtisztelő meghívásnak eleget tenni; annyival inkább, mert teljes szívvel és lélekkel osztozom azon kegyeletes érzelmekben, melyek október 6-ikán szeretett hazám népeinek ezreit fogják az aradvárosi Szabadság-téren egybegyűjteni.

És mély hazafiai önérzettel térek vissza 30 év után Aradvárosába, hol éppen azon korszak utolsó éveit töltöttem, midőn e vértanu-neveit — kiknek ma a jogainak érvényesítésében diadalmas nemzet méltó szobrot emel — csak suttogva lehetett említeni és a lelket rázó események fájdalmainak csakis egy-egy elfojtott sohajban lehetett kifejezést adni.

Mily megnyugtató és a nemzet önérzetének elégtételt szolgáltatató nap lesz az október 6-ika! Oh igen! örömmel veszek részt szeretett hazám ezen ünnepélyén és szent ihlettel hajtok térdet azon szobor előtt.

A megtisztelő megemlékezésért köszönetemet ismételve, kérem mélyen tisztelt Polgármester urat és Aradváros nagybecsült közönségét, fogadják legmélyebb hazafiai üdvözlétem kifejezését.

Colpach (Luxenburg) 1890. aug. 22.

Munkácsy Mihály.

Tragikum.

Arad, augusztus 29.

Ábrányi Emil interview-ügye elért a tragikumhoz. Részvét, rokonszenv már mind nem segítenek az eddig oly szimpatikus nevű szélsőbali poétán. Az, ami eleinte egy sajnálatos heccznek tűnt fel, ma már a legvégzetesebb könyörtelenséggel vitte Ábrányit egy olyan bukáshoz, mely most lemondásra kényszeríti őt képviselői mandatumáról, nehogy — mint sürgönyünk jelezte — a magyar képviselői állás dignitása valamely ügy odiuma által értsessék.

Lehet, ez az áldozat talán igen nagy az elkövetett vétségért, és sokan úgy találhatják, hogy Ábrányi tulságos szigorúan ítélte maga ellen, de van az esetnek egy olyan sajátosság, érhethetetlen oldala, mely azokat, kik a politikai poéta bűnhődését tulságosnak tartják, gondolkodóba ejti a dolog moralitása felett.

Mikor ugyanis az Ábrányi nürnbergi frázisai mosolyt csaltak a hírlap olvasó közönség ajkaira, ugyanakkor egy jóindulatu figyelemzetes jelent meg egyik központi lapban, s ebben arra figyelmeztettek Ábrányit, hogy ha Bismarck mindent tagad is haragjában, forduljon fiához Herbert

grófhöz, ki Ábrányi szerint a meghívó levelet írta a most eltagadott interviewhoz. A gróf bizonyára eléggé udvarias lesz arra nézve, hogy megtörtént dologról kijelentse, hogy — igaz.

Ábrányi nem vette igénybe e csalhatatlannak tetsző tanácsot, hanem a helyett fogadta egyik budapesti lap tudósítóját és meginterviewoltatta saját magát, és e diskurzus alatt olyan ellentmondásokba keveredett a Bismarckról írott ezikkében tett állításokkal, hogy a legerősebb gyanunak enged tápot; nem engedi komolyan hinnit az interview megtörténtét. Ábrányi most úgy nyilatkozott, hogy Bismarck herczeggel egyedül beszélgetett, de „egy nagy bajszu ur” félbeszakította, aki „valószínűleg Bismarck Herbert gróf volt”, tehát e szerint Ábrányi nem ismeri Herbert gróft. Ama bizonyos ominozus interviewban ellenben egész határozottan azt írja, hogy „A vaskanczellár mellett fia Herbert ült”, „Bismarck herczeg Herbert gróf társaságában” fogadta őt s „a herczeg intésére Herbert gróf szíval kintült”, tehát ebben azt mondotta, hogy megismerte Herbertet is.

Mi ez? Nehány szóban ennyi ellentmondás. Honnan támad ily zavar a történetekről való visszaemlékezésben? Mi szülheti az Ábrányi nyilatkozataiban e kapkodást? A dolog historikumának tarthatatlansága-e, vagy annak a deprimaló tudatnak az idegessége, hogy a nyilvánosság elé dobott kényes ügy napok óta mind inkább komplikálódott s hogy minden lépést, mely annak tisztázása végett tétetett, újabb meg újabb kompromittáló leleplezések követtek.

Még most is tartózkodunk a szigorú bírálat szavától, s e helyett csak rá akartunk mutatni azon jelenségre, mely az Ábrányi magatartásának határozatlanságában olyan éles ítélet rejteget, midőn Herbert gróft hol ismerni látszik, hol oda nyilatkozik, hogy Vilmos gróffal téveszté össze; midőn tartózkodik, — mondhatnók — fél Bismarck Herbert grófnak azon levelét nyilvánosságra hozni, igazolván vele azt, hogy a herczeg fia által csakugyan meghívta őt. E helyett azonban kijelenti, hogy e level közzététele csak még komplikáltabbá tenné az amugy is bonyolult helyzetet...

Es midőn e sok hallucinációban keresztül vezetve Ábrányi a nyilvánosságot, kinyilatkoztatta, hogy lemond mandatumáról.

Ez nem egy igaz ügy férfias, határozott védelme, hanem meghátrálás egy végzetes felsülés következményei elől.

Ábrányi a felszínről úgy tűnik le, mint a szereplési viszketeg egy áldozata, bárha az eset tragikuma felkelti iránta a részvétet. (—)

A közigazgatási reform. A „Pol. Corr.”

budapesti levelezője megcázolván az ellenzéki lapok híresztelését, mintha a közigazgatási reform kérdésében a szabadelvű pártban véleményeltérések és viszállyok merültek volna fel, hangsúlyozza, hogy a közigazgatási reform ügye már túl van az előtanulmányok stádiumán. Szapáry Gyula gróf terjedelmes memorandumot dolgozott ki, amely a reform egészét öleli fel. A miniszterek, akiknek a memorandum már kezükben van, legközelebb összegyűlnek, hogy a memorandumban foglaltak felett tanácskozzanak. Ezen kívül készen van már a törvényhatóságoknak, illetve a megyéknek állami közegek által való közigazgatását részletező terjedelmes törvényjavaslat is. A községekre és a szab. kir. városokra később kerül a sor. Így a kormány abban a helyzetben lesz, hogy az ügyben az országgyűlést tájékoztathassa és már konkrét munkálatot is terjeszthet be.

A függetlenségi párt bajai. A „Pesti Hírlap” írja a következőket: Pázmándy Dénes vas megyei szélsőbali képviselő szenedvényes polemiait folytat egy idő óta ugyanazon megyéből való elv-és képviselőtárs Szecsődy Kálmán

ellen. Szecsődy azzal vonta magára te-tu barátjának haragját, hogy nagyon mérsékeltnek tetszett előtte. Demique nagy vehemenciával folyt a tollharcz, melyben mindengyik kimerítette már a polemia szó-tárának legvaskosabb kifejezéseit. Pázmándy többek közt minden cikke végén kijelentette, hogy az öszre kizárhatja Szecsődyt a pártklubból. Pázmándy azonban nem elégedett meg ezzel, hanem a vas megyei többi függetlenségi képviselőket is ki akarta játszani utóközül Szecsődy ellen. A napokban a következő, négy vas megyei függetlenségi képviselő-től aláírt nyilatkozat jelent meg a lapokban, mely Szecsődy ellen irányul, a ki a nyilatkozatban szóban forgó gyűlést összehívta, mely azóta meg is történt, s nem valami kellemesen végződött Pázmándy ék ra nézve.

A vas megyei 49-as és függetlenségi párt t. tagjaihoz! Tudomásunkra jutott, hogy pártunk néhány kiválasztott tagját egyesek f. hó 21-ára megyei pártértekezletre hívták össze Szombathelyre. Azoknak kik ezt cselekedték, semmi joguk sem volt arra, hogy a pártelnökség, a megyei országgyűlési képviselők s a kerületi választók meg-hallgatása nélkül, sőt szándékos ignorálása mellett, megyei pártértekezletet hívjanak össze, titokban egyes résztvevőket jelölve ki csupán. A conventiculum nem felel meg a függetlenségi párt tradícióinak s azok meghonosítása ellen ítélem kötelező. A vas megyei függetlenségi pártnak az egyes tagok személyes differenciálási semmi köze; azok elintézésére ez forum nem lehet. A pártot csak a közügyek, első sorban pedig a függetlenségi pártunk szorosan vett ügyei érdeklék. Ilyenek pártunk elvönök terjesztése a megye minden részében s a kormány pártunk alkotmányos felelőseivel való legyötése. Miniket szent kötelesség hívott a harszba, mi a fegyvert addig nem toltottuk le, míg határunkkal elévállított jogait vissza nem szerezük. Mi az ellenfelel a választók jogainak feloldása, vagy csak csorbítására is alkudozásokba nem bocsátkozunk, de a választóknak szabad elhatározást, mint a multban, ugy a jövőben is biztosítani fogjuk. Megyei pártunknak ujból való szervezése végett — tekintettel a jövő képviselőválasztásokra — szándékunk van még ez őszön egy általános pártgyűlést hívni össze Szombathelyre. Ez őhajunkat be is jelentettük már az országos pártkör elnökségének s felkértük magát Irányi Dánielt, hogy e pártgyűlés vezetésére legyen szives körünkben megjelenni. Alkalma lesz tehát minden párttagnak új panaszát, mint kívánalmait az egyedüli kompetens helyen előadni s annak érvényét szerezni. Midőn ezt a párttagokkal közölni van szerezésünk, ismételtent intjük őket minden oly lépéstől, mely pártunk működésére zűbészölőg hatna. Ezzel nem pártunknak, de az ellenfelel hasznátúnak. A függetlenségi párt nem eszök, de cze! 1890. augusztusban. Pázmándy Dénes, Tulok Benő, Udvary Ferencz, Ugron Ákos országgyűlési képviselők.

Ugron Ákos országgyűlési képviselő egy Székely-Udvarhelyről keltezett táviratban jelenti ki, hogy Szecsődy ellen a hírlapokban megjelent nyilatkozattal egy időben kapta Pázmándy Dénes levelet, melyben azt írja: reményli, hogy tudta nélkül aláírását demantálni nem fogja. A képviselő ez eljárást botránynak nevezi.

A kiállításról.

A hivatalos kimutatás a kiállítás látogatójáról következőleg szól augusztus 21-étől kezdve:

(Mindig déli 12 órától másnap déli 12 óráig.)				
A csarnokokban	Nappal	Este	Összesen	
Augusztus 21.	614	166	780	
„ 22.	430	158	588	
„ 23.	820	283	1103	
„ 24.	2000	280	2280	
„ 25.	637	214	851	
„ 26.	683	81	764	
„ 27.	680	187	867	
	5864	1869	7733	

Az összes látogatók száma a kiállítás huszonöt napja alatt volt 39,820 az ideányjegyeket bele nem számítva.

A jury ülésének, sorrendjé a tegnapi gyűlésen a következőleg állapították meg:

Az „Alföldi és délmagyarországi általános kiállítás” juryjének egyes csoportjai és osztályai szombaton f. hó 30-án a következő sorrendben alakulnak meg:

A kiállítási jury-pavillon termében:

reggel 8 órákor I. a) (mezőgazdaság)	
„ 9 „ I. b) (borok)	
„ 10 „ IV. a) (élelmi szerek)	
„ 11 „ VI. (szövő- és fonóipar)	
„ 12 „ VII. b) (lábbeli)	
d. u. 2 „ VIII. (bőripar)	
„ 3 „ IX. b) (kádármunka)	
„ 4 „ XI. a) (nyomdászat)	
„ 5 „ XI. b) (fényképezés)	
„ 6 „ XI. c) hangszerek)	
„ 7 „ XI. d) (diszmu és vegyes ipar)	
„ 8 „ XV. (gépek).	

Az ipartestületi ház tündéstermében:

reggel 8 órákor II. a) (bányászat)	
„ 9 „ II. b) (agyagipar)	
„ 10 „ III. (érdész)	
„ 11 „ IV. b) (borok)	
„ 12 „ V. a) (vegyészet)	

regg. 11 órákor V. b) (szeszipar)	
„ 11 „ VII. a) (ruházat)	
„ 12 „ VII. c) (pipere)	
d. u. 2 „ IX. a) (butor)	
„ 3 „ X. a) (lakatos, kovács)	
„ 4 „ X. b) (bádogos, rézműves)	
„ 5 „ XII. a) (házi ipar)	
„ 6 „ XII. b) (iskolák)	
„ 7 „ XIV. (járművek).	

A csoportok és osztályok alakuló ülésének napirendje következő:

- 1) Elnök, elnökhelyettes és előadó (egyben jegyző) választása.
- 2) A csoport, illetve osztályba tartozó tárgyak jegyzékének előterjesztése.
- 3) Megállapítás az eljárás mikéntjére nézve és előzetes szemle a csoport fölött.

Az egyes csoport- és osztályjegyknak következők ajánlatnak figyelembe:

- a) A jury munkálatai legalább három tagnak kell jelen lenni. Ha ennyi rendes tag nincs jelen, póttagok vonandók be;
- b) a póttagok tanácskozási joggal bírnak, de csak akkor szavaznak, ha 3 rendes tag meg nem jelennek;
- c) az alakuláskor a tagok az elnöknek adandó kezadási titoktartást kell, hogy fogadjanak;
- d) az előzetes szemle után a csoport vagy osztály maga állapítja meg, mikor tartja a részletes szemlét vagy zárt tanácskozmányt; vasárnap aug. 31. és hétfőn szept. 1-én a rendelkezésre álló két tanácsterem ugyanazon örökben áll az egyes csoportok használatára, mint a megalakuláskor.
- e) a megkezdett bírálatot, mindaddig folytatni kell, míg befejezve nincs.
- f) a kiállítók értesíthetése czéljából minden csoport és osztály előadója szombaton, f. hó 30-án esti 6 óráig kell, hogy az irodában bejelentse, mikor és mely órában tartatik a megfelelő csoportban vagy osztályban a részletes bírálat. Ez a vasárnap lapokban közzétételek, hogy a kiállítók tárgyaik bírálásánál jelen lehessenek.
- g) A bírálatról jegyzőkönyv vezetendő, melyben minden egyes kiállító tárgyra vonatkozó vélemény indokolva veendő fel.

***

A jury eljárásához a hivatalos „Kiállítási Lapok” a következő tanácsot adja:

Miképpárjon el a bíráló-bizottság, hogy feladatának minden tekintetben legjobban felelhessen meg? Szigorú igazságossággal, teljes pártatlansággal és a formák korrekt megtartásával.

E részben az ügyrend csak rövidszakaszokból állhat. Ezek a szakaszokból a következőket említtük:

Minden csoport és osztály, amint öszszejön, megválasztja elnökét, a helyettes elnököt és egy előadót, aki jegyző is.

Aki a jelenlevők közül a legtöbb szavazatot kapja, az van megválasztva.

Amint a választás megtörtént, az elnök javaslatot tesz az eljárás iránt. Legcseleszerűbb, ha a csoport tájékozza magát a részben, mi esik hatáskörébe. Véggé megmenek a tagok az illető csoporton, megnevezik a tárgyakat, de nem cserélik ki eszméiket, mert ez rájuk vonná a figyelmet és az eljárást nehezítené. Az első szemle után megállapodnak, hogy mikor tartják a beható vizsgálatot. Ennél már elvárhatják a kiállítók, hogy jelen legyenek.

A jury-tagok azon kiállítóktól, kik beadványt adtak, ott tudomásul veszik a beadványt, akik pedig jelen vannak, meghallgatják a szóbeli felvilágosításokat. Ezekre nagy súly fektetendő. Valamely tárgy egészen más beszámítás alá esik, ha a termelés körülményeit megismerjük, mint ha csak puszán a tárgy után itélünk.

A beható szemléből egyetlen, még oly csekély tárgyat sem szabad kihagyni; meg kell nézni mindent részletesen, de nyilatkozni nem kell semmiről sem.

A jury-csoport aztán visszavonul a terembe s ott kezdődik a megbeszélés.

Ennek a megbeszélésnek következőre kell kiterjedni:

Versenyképes-e az illető tárgy, vagyis elég csinos, elég jó-e, elég olcsó-e arra, hogy idegen termékek mellett biztos piac legyen számára nyerhető;

kivitelképes-e, vagyis, hogy az ithoni szükségleten kívül idegen piacokat is ellátnak-e vele;

nagyanban termeltetike;

a készítő honosított-e meg új iparágat;

van-e új találmánya a tárgyon, vagy legalább fontos javítás;

áru-e el a készítő magasabb fokú izlést?

Miután az összes ipari csoportokra csak huszonöt ezüst állami érem van, mint első és ötven bronz állami érem, mint második legjobb kitüntetés, megfontolandó, hogy a csoport-jury mely munka készítőjét ajánlja erre a nagy kitüntetésre. Annak, aki első díjra érdemesnek találják, egyesíteni kell magában legalább két feltételt; minden esetben a versenyképesség és a jó izlést. Ne kapjon olyan remek-munka első díjat, mely csak a kiállításban parádéz, de amelyből másik példányt rendelni nem

lehet, se olyan, amelyik pompás ugyan, de amelyik senki se képes megfizetni.

A megbeszélés után a jury határoz. Minden egyes kiállítóra nézve határozni kell és a határozatot a jegyzőkönyvbe megindokolni kell. Ezek a jegyzőkönyvek az összes jelenlevő által aláírva beadatnak a titkárnak, aki a maga részéről titoktartásra van kötelezve s aki az összes jegyzőkönyveket zár alatt őrizi és annak idején a felülbíráló bizottság elé terjeszti.

A végleges ítéletet minden egyes kiállítóra nézve ez a felülbíráló bizottság hozza meg; addig a csoportok határozatai csak javaslatokul tekintendők.

Külföld.

Kormányválság Konstantinápolyban. Nehány napja kering már a hír a török fővárosban, hogy Kiamil pasának, a török nagyvezírnek állása meg van ingatva. Mikor e hír előszor, a macedóniai bolgár püspökök ki-nevezésekor felmerült, kevesen adtak annak hitelt. Most azonban, mint egy má érkeztet táviratunk jelenti, a válság komolyan látszik s azt Angliának Egyiptom kiűrtésére vonatkozó válszával hozzák kapcsolatba s egyuttal azt is jelenti, hogy Szaid pas a lesz ismét nagyvezír. A szultán környezetében, mint előbbi következtetni lehet, egyenesen a jelelő nagyvezírnek ró-ják fel azt, hogy Anglia oly élesen hang-súlyozta Egyiptom okkupációjának meg-hosszu időn át angol érlelben fentartandó szűkségét s valószínűleg azzal vádoldják Kiamil pasát, hogy midőn az angol diplomácia a macedóniai ügyben intervenciát, a nagyvezír nem igyekezett Egyiptomra nézve viszonozólalatképpen engedményeket kieszközölni Angliától. Remélni lehet, hogy a török miniszter-válság csak ennyit jelent s nem egyuttal politikai irányváltást is a porta magatartásában amaz európai hatalmakkal szemben, melyeknek az orosz befolyást a portánál meggyengíteniök sikerült.

Bulgária és Szerbia. Csak a napokban jelentették, hogy a szerb kormány behívta a tartalékosokat és pedig abból a czélből, hogy az Oroszországból érkezett Berdan-egységek kezelésébe beoktassák őket. A gyakorlatok részben a Duna mentén, részben a bolgár határok közelében tartatnak. Csak hogy míg a Duna mentén mindössze egy hadosztályt összpontosítanak, a bolgár határok közelében már nagyobb csapatvezérek próbálják ki az új fegyvert. E gyakorlatoknak a bolgár kormány, ugy látszik, egy kissé komolyabb jelentőséget tulajdonít. Erre mutat legalább az, hogy egy szófiai távirat szerint a bolgár kormány szükségesnek tartotta az 1882. és 1883-dik sorozási év tartalékosainak behívását és pedig szintén abból a czélből, hogy a csapatok a Manlicher-fegyver használatát megtanulják. Ez arra mutat, hogy a bolgár kormány a legnagyobb óvatosságot tartja szem előtt, valahányszor szerb hadgyakorlatok tartásáról nyer értesülést. Nehány hét előtt sikerült a szófiai kormányt arra bírni, hogy a szerb határ közelében már régebben tervezett hadgyakorlatokat ne tartsa meg, nehogy Szerbiának ezáltal ürügyet szolgáltatson szintén nagyobb csapatvezérek összehívására. A szófiai kormány engedett, de ennek természetes következtése az lett volna, hogy a szerb kormány a magar részéről listartózkodjék minden oly intézkedésről, mely ha nem bír is közvetlen provokációt természetével, de azt a g d o l m a t keltheti, hogy a szerb Bulgáriát váratlan pillanatban megrohanni készülnék. A szerb kormány azonban a kölcsönös lojalitás eme parancsát nem tartotta magára nézve kötelezőnek s így nem sorda, ha Bulgária is megteszi azokat az óvintézkedéseket, melyek a fenforgó viszonyok között amily indokoltak, éppen olyan mellőzhetetlenek mutatkoznak.

Caprivi. A Post — miként mondja — egy beavatott egyéniségnek levelei után közléseket tesz a berlini külügyi hivatal viszonyairól Bismarck herczeg visszalépése után. A külügyi hivatal vezetésé eleinte, miként a táviradi összeköttetés megszakadt huzalok között, meg volt zavarva; ugy Caprivi, mint Marschall államtitkár teljesen unozok voltak, de ennek daczára most minden pompásan megy, miután Caprivi óriási munkaerőt fejt ki és mind nagyobb érdeklődést tanusit az ügyek iránt. Az előbbi írásbeli jelentéstétel helyébe a szóbeli előadást hozta be. Capravinak és Marschallnak még egy harmadik munkatársuk is van és ez maga a császár, ki igen sok ügyben maga ragadja meg a kezdeményezést. A császár sok tekintetben maga vezeti kormányát, persze Caprivi segédkeztése mellett. A birodalmi kancellár kizárólag a birodalom és a császár szolgálatának él és teljesen közönsös kitüntetés és méltóság iránt.

Kalandozások a császártalálkozásról. Mint a Daily Telegraph pétérvári levelezője értesül, a császártalálkozás alkalmával a következő kérdéseket tárgyalták: A czár váratlan erős bizonyítékát adta bekeszeretének; elismerve, hogy a bolgár nehézségek leginkább veszélyezte-

